

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **X. V. L.**
bytem X
zastoupený JUDr. Václavem Polomisem, advokátem
sídlem Randova 206, 339 01 Klatovy

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2025, č. j. PK-DSH/9835/25,

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1712/2025-ODSH/TC-3 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), Městský úřad Tachov zamítl žalobcovy námitky proti provedení záznamu celkem 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče za čtyři žalobcem spáchané přestupky dle § 125c odst. 1 písm. f) body 3 a 4, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a provedené záznamy potvrdil. Šlo o přestupky žalobce spáchané ve dnech 20. 7. 2023, 28. 10. 2023, 1. 3. 2024 a 1. 3. 2025 spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti a v nepřipoutání bezpečnostním pásem za jízdy. Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 6. 2025, č. j. PK-DSH/9835/25 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) zamítl žalobcovo odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“).
2. Žalobce učinil součástí žaloby dne 7. 7. 2025 návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, v němž tvrdil, že by pro něj výkonem nebo jinými právními následky napadeného a prvoinstančního rozhodnutí byla způsobena nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám, neboť řidičské oprávnění nezbytně potřebuje k výkonu své výdělečné činnosti a k zajištění chodu své domácnosti. Žalobce taktéž v návrhu tvrdil, že přiznání odkladného účinku žalobě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž dodal, že nebyl-li by odkladný účinek žalobě přiznán a následně by bylo napadené a prvoinstanční rozhodnutí zrušeno, došlo by naopak k závažné újmě na právech žalobce. Na závěr žalobce uvedl, že pokud bude odkladný účinek žalobě přiznán, neohrozí to výkon uloženého trestu zákazu řízení motorových vozidel, jelikož důležitý veřejný zájem spočívá ve vykonání sankce, která by byla případně i přes přiznání odkladného účinku žalobě stejně vykonána.
3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že ponechává na uvážení soudu, zda žalobě přizná odkladný účinek. Podle žalovaného přiznáním odkladného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

účinku žalobě nevznikne žalobci ani žalovanému žádná újma. Pokud soud žalobu zamítne, bude žalobci stejně odňato řídičské oprávnění, byť s určitým časovým odstupem. Podle žalovaného je napadené rozhodnutí zákonné i věcně správné.

4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Aby tedy žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí

znamenal, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

9. Odkladný účinek je výjimečným institutem a je tak přiznáván v menšině případů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-32). Existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-40), nicméně ztráta řidičského oprávnění bez dalšího automaticky nevede k přiznání odkladného účinku žalobě ani v případě řidičů-profesionálů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2013, č. j. 8 As 41/2013-43; a ze dne 11. 1. 2018, č. j. 1 As 377/2017-40; či ze dne 29. 7. 2020, č. j. 6 As 195/2020-32).
10. Žalobce v podaném návrhu vůbec netvrdil, jaká konkrétní újma mu v důsledku právních následků napadeného rozhodnutí bezprostředně hrozí. Žalobce samozřejmě nemohl ani takovou újmu osvědčit, pokud ji vůbec netvrdil. Soud tak nemohl posuzovat, zda by se mělo na straně žalobce jednat o újmu reálnou a natolik závažnou, že by bylo na místě odložit účinky napadeného rozhodnutí. Z důvodu, že žalobce nesplnil ho tížící povinnost tvrzení, zamítl soud jeho návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
11. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě pouze velmi obecně tvrdil, že by mu výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí byla způsobena újma. Žalobce žádným konkrétním tvrzením nespecifikoval, jaká konkrétní újma mu hrozí a proč. Uvedl-li žalobce, že řidičské oprávnění nezbytně potřebuje k výkonu své výdělečné činnosti a zajištění chodu své domácnosti, šlo o zcela obecná tvrzení. Žalobce nikterak nekonkretizoval, jakou výdělečnou činnost vykonává a proč právě takovou činnost lze vykonávat jen prostřednictvím řízení motorových vozidel. Žalobce ani konkrétně netvrdil, proč právě jeho domácnost ke svému chodu vyžaduje, aby disponoval řidičským oprávněním. Jelikož žalobce žádné konkrétní údaje ke své výdělečné činnosti ani domácnosti neuvedl, nemohl je logicky ani osvědčit, tudíž soudu neposkytl dostatek informací k posouzení nutnosti přiznat odkladný účinek žalobě. Na základě obecně tvrzených (a tudíž neosvědčených) skutečností žalobce nemohl soud dospět k závěru, že by žalobci právními účinky napadeného rozhodnutí hrozila konkrétní závažná a nevratná újma. Soud obecně dodává, že i kdyby řidičské oprávnění usnadňovalo žalobci práci či chod domácnosti, nelze v tom spatřovat naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť z toho bez dalšího nevyplývá, že by mobilitu nebylo lze řešit změnou organizace práce, resp. využíváním hromadných dopravních prostředků, příp. pomocí třetí osoby (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2020, č. j. 6 As 195/2020-32, bod 10). Rozhodování o odkladném účinku žaloby je závislé na konkrétních skutkových okolnostech, které byl žalobce povinen konkrétně tvrdit a prokázat. V projednávané věci žalobce takové konkrétní

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

okolnosti ani netvrdil, ani neprokázal, jelikož nekonkretizoval, jakou újmu by pro něj výkon napadeného rozhodnutí znamenal, z jakých konkrétních okolností vznik právě takové újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Jinými slovy, žalobce netvrdil ani neprokázal, proč by negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, měl být pro něj zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7).

12. Lze tedy uzavřít, že žalobce dostatečně netvrdil a neprokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jelikož nebyla splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud se již druhou podmínkou nezabýval. Soud žalobcovu návrhu nevyhověl, neboť nebyly kumulativně naplněny obě zákonné podmínky, a odkladný účinek žalobě nepřiznal.
13. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
14. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 30. července 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu